

Комитетът „Царь-Освободитель“ не е могъл да остави безъ достойно внимание селото Горня-Студена, дѣто Царя е изпиталъ толкова радости и горести и дълго прѣкаралъ въ тая покрайнина на нашето отечество, далечъ отъ своята родина. Присѣтствието на Царьтъ ободряваше духа на храброборящитѣ се съ вѣковнитѣ потисници на българската земя, а въ срѣдата на хилядитѣ ранени войници, оставяни на лѣчение въ мѣстнитѣ болници въ Горня-Студена, Царьтъ бѣше утѣшителъ — надежда и опора на скърбящитѣ за свѣтло бждеще.

Ето днесъ Горня-Студена живо напомнюва на българския народъ увѣковѣчената паметъ на Царя-Освободителя Александъръ II за неговото свѣтло дѣло, извършено въ името на християнската любовъ къмъ ближния. Кжщата, въ която Царя прѣживѣлъ въ Горня-Студена, е обрната на кжща-музей Владимиръ Александровичъ, запазена въ старото ѣ положение, посрѣдъ величественъ просторенъ паркъ, обграденъ съ каменна стѣна, върху жгловетѣ на която сж поставени далнобойни орджия, които строшиха робскитѣ вериги на българския народъ. Входнитѣ врата на тоя паркъ е двуполна, по направа желѣзна, украсена съ разни части на оржжия и съ металическитѣ инициали — В. А. — Владимиръ Александровичъ, синъ на Царя-Освободителя. Всѣка стѣпка на Царя въ тоя паркъ краси разкошна цвѣтарница, цвѣтата на която съ своето благоухание възнасятъ високо въ небесния миръ и тамъ да чуе хвалебна пѣсень за виновника на нашата свобода. . . .